

min Virksomhed og min Person, og denne Beretning er fra Ende til anden fuldstændig usand. Der er ikke et eneste Punkt, som er korrekt, og hvis det ærede Medlem fordrister sig til atter at fremsætte disse Paastande, er det ikke en ubevidst Usandhed, han da fremsætter, men saa er det en bevidst Usandhed. Det ærede Medlem angiver i sin Artikel den Vej længde, som vedkommende Kvinde, der er beskyldt for at have begaaet disse Barnemord, havde at gaa til sit Arbejde om Morgen, til 3 Fjerdingvej, det indskrænker sig til mellem en halv og en hel Fjerdingvej, og han nævner, hvor tidlig hun skulde op om Morgen. Hvor tidlig hun stod op, kan man ikke vide, men hun skulde da først være paa Arbejde Klokken 6 om Sommeren og Klokken 6 $\frac{1}{2}$ om Vinteren. Saa omtaler det ærede Medlem, at hun arbejdede 36—40 Timer om Ugen. Det er ogsaa ukorrekt, idet der . . .

Formanden: Jeg indser ikke, at dette staar i Forbindelse med den her foreliggende Sag.

Lange: Det er en personlig Krænkelse, der er tilføjet mig. Men idet jeg lader dette stryge forbi, vil jeg kun sige til Slutning, at de forskellige Upaalideligheder og Usandheder, der ere blevne sagte om mig, at jeg vel var en god Dyreven, men ikke havde meget tilovers for Menneskene, maa man vel, naar Talen er om Børnehjemssagen, kunne protestere imod . . .

Formanden: Det, det ærede Medlem taler om, er ikke passeret her i Folketinget.

Lange: Nej, det er ikke passeret her i Folketinget, men det er heller ikke alt det øvrige, som det ærede Medlem stod og talte om for lidt siden, og jeg synes, at i det Øjeblik, det ærede Medlem faar Lov til at sige alt det, han sagde for lidt siden, uden at blive afbrudt, er det kun en svag Ret, jeg faar, naar jeg forsvarer mig imod, hvad der vitterlig er usandt. Men, som sagt, naar den ærede Formand formiener mig at gaa videre, skal jeg ikke tale mere om denne Sag, men kun sige, at jeg vil protestere imod Udtalelsen om, at jeg ikke skulde være Menneskeven, men kun Dyreven. Jeg har nu rigtignok meget sjældent hørt, at et Menneske, der er Dyreven, ikke ogsaa holder af Mennesker. Men der er maaske den Forskel paa det ærede Medlems Børnekærlighed og min, at jeg for-

søger at indprente Børnene, hvad der er deres Pligt overfor Gud, Mennesker, Samfundet og dem selv, medens det ærede Medlem kun kræver af dem, at de skulle stille Krav til Samfundet. Hvilken Art af Kærlighed der er mest ved, overlader jeg til ethvert hæderligt Menneske at bedømme.

Jeg undrer mig ikke over, at det ærede Medlem, der talte for lidt siden, beklagede sig over de Angreb, han har været Genstand for paa forskellige Omraader, men jeg skal sige det ærede Medlem, at naar han kommer med Angreb enten i eller udenfor Tinget, maa han virkelig finde sig i at blive angreben igen, og det temmelig groft endda, thi efter min Mening er det utiladeligt at bære sig ad, som det ærede Medlem gør. Da jeg nu har protesteret mod det hele som fuldstændig usandt, skal jeg tillade mig at give det ærede Medlem for Aarhus Nordre et Raad. Han er jo en Mand, der læser meget, men der er nogle faa Ord, som jeg gerne vilde have, han skulde tage frem og læse en Gang hver Dag, enten Morgen, Middag eller Aften. Han skulde anskaffe sig Shakespeares Værker og se, hvad Jago en Gang siger til Othello, jeg gør disse Ord til mine. Han siger: „Godt Navn og Rygte, Herre, det er Sjælens kosteligste Klenodium. Stjæler man min Pung, det er en Smaating, det er intet; men den, der raner fra mig mit gode Navn, han raner det, der ingen Værdi har for ham, men gør mig til en fattig Mand.“ Hvis det ærede Medlem vilde læse det hver Dag, vilde han komme til at forstaa, at det er en grov Synd, man begaar ved evig og altid at mistænkeliggøre sine Medmennesker overfor andre. Men jeg vil yderligere sige, at det ærede Medlem efterhaanden maa kunne lære at forstaa, at naar han gør den Mand, han forsøger at tage det gode Navn og Rygte fra, til en fattig Mand, skaber han ikke derved for sig selv bedre Lykke, thi han mister derved selv sit gode Navn og Rygte.

Slengerik: Af den Forhandling, der er ført i Dag, og af de Udtalelser, der ere faldne, vil det klart fremgaa, at det foreliggende Lovforslag udgør kun den mindste Del af den store Sag, man i det hele har draget frem. Jeg skal ikke opholde mig ved, at det ærede Medlem, der sidst talte, (Lange), var inde paa at omtale Kapitalisme og Menneskekærlighed, det ærede Medlem for Aarhus Nordres Upaalidelighed og sin egen Udmærkethed,